

Aykırı Rüzgarlardan Kovulduk

– uytun · 18 Kasım 2011

" aykırı rüzgarlardan kovulduk "

feragat ettim ay yüzlü gülümsemelerden
itaatkâr hüznler gözlerimle bakıyor artık
sen, uzak bir kentin en ücra sokak lambasında ışığıyorsun
hasret derin bir sohbe dalmışken
ben, hâlâ çok üşüyorum

bu sevdanın çetelesini tuta tuta geldim on sekiz kasıma
hani bugün bir turnanın kanadına sürüp saçlarını salacaktın gökyüzüne ?
hani öpecektin hasreti ?
basireti bağlanmış peri bacaları gibi ağla doyasıya, Asyam !
çünkü antik kenti çaldım masallarından gizlice
sana acılarımı takdim ediyorum
doğduğun günün anısına, kabul buyur !

son baharın en muteber ayındayız
ve ben, zemheri bileyleyen gözlerimle bakıyorum sana
umumun hanesine yazılan tebessümleri yadırgayan
aykırı rüzgarlardan kovulmuş,
delik deşik biraz toprak kokusuyuz biz
söyle,
herşey olabilir miyiz hiç bir şey olamadıktan sonra ?

fikri tekamül içerisinde bütün hüznlerim bugün
çok üzgünüm çok !
ayrı havalardan nefeslenmemizin bir tek bahanesi bile yoktu oysa
üç ayak bulutlara asılan yağmur taneleri gibi
kendi taburemi tekmelemek üzereyim
hani düşlerimin müdavimi,
kuşların hiç bir kanat darbesi öldürmeyecekti beni ?
hani gece yarılarının koynunda tarayacaktın saçlarımı ?

ah Asyam ah !
önce eskidikte,
sonra çok eksildik mi ne ?

" velican "